

Όλοι σήμερα θέλουνε να «πουλάνε»!!!

/ Γενικά

Φωτό:ethnos.gr

Οι άνθρωποι κάποτε προσπαθούσαν να κάνουν κάτι σπουδαίο για την κοινωνία και για τον κόσμο, στις ημέρες μας οι άνθρωποι προσπαθούν να δείχνουν ότι είναι «κάποιοι», να δείχνουν σπουδαίοι και καλοί.

Τα κριτήρια των πράξεών μας έχουν αλλοιωθεί, με αποτέλεσμα οι άνθρωποι να πράττουν, να μιλούν, να σκέφτονται διεστραμμένα. Και τι εννοώ; Οι άνθρωποι στην προσπάθειά τους να γίνουν οι ίδιοι γνωστοί, να λάβουν δόξα και πλούτη δεν διστάζουν να κινούνται στην ενδοχώρα της παράνοιας, της αισχροτήτας, και της ξεφτίλας!

Εάν παρατηρήσουμε την ζωή των ανθρώπων, δηλαδή την δική μας ζωή τότε θα δούμε ότι σχεδόν όλοι κινούμαστε σύμφωνα με το συμφέρον μας, σύμφωνα με το φαρισαϊκό πρότυπο ζωής.

Η υποκρισία έχει γίνει φυσική κατάσταση και η κοινωνία έχει καταντήσει να είναι κοινωνία προσωπίων και όχι προσώπων.

Τα παραδείγματα αυτής της καταστάσεως πολλά και ποικίλα: πολλοί «καλλιτέχνες» στοχεύουν στο να «πουλήσουν» και όχι στο να δημιουργήσουν, οι

επαγγελματίες στόχο έχουν να αυξήσουν την πελατεία τους (στηριζόμενη στην «έξωθεν καλή μαρτυρία» – στο καλό όνομα) και όχι στο να παρέχουν όντως καλές υπηρεσίες. Οι πολιτικοί στόχο έχουν όχι την διακονία της κοινωνίας και της χώρας αλλά την εξασφάλιση των ψήφων για την επόμενη εκλογική αναμέτρηση. Οι χριστιανοί στόχο έχουν την «αντικειμενική αγιότητα» που οριοθετείται στο τι θα φορέσουν ή πώς θα είναι τα μαλλιά τους ή πώς θα ομιλούν μετατρέποντας την σωτηρία σε μία ατομική υπόθεση βγάζοντας έξω την Χάρη του Θεού!

Η αλλοίωση που έχει περιέλθει στον τρόπο σκέψης μας είναι ίδιος με αυτόν του Φαρισαίου της παραβολής, δυστυχώς όμως το σκεπτικό μας σήμερα είναι ακόμα πιο παράλογο μιας και ο Φαρισαίος της παραβολής όντως έκανε κάποια καλά πράγματα αλλά για την προβολή του «Εγώ» του, εμείς από τη άλλη δεν κάνουμε σχεδόν τίποτα και με ύπουλους τρόπους προσπαθούμε να πείσουμε του άλλους ότι είμαστε «κάποιοι», είμαστε σπουδαίοι, είμαστε καλοί χριστιανοί, καλοί επαγγελματίες, καλοί οικογενειάρχες, καλοί άνθρωποι.

Τα κριτήρια του καλού ανθρώπου, του καλού επαγγελματία, του καλού χριστιανού είναι κριτήρια γεμάτα εμπάθεια, γεμάτα εγωισμό και γι' αυτό και είναι λανθασμένα.

Καλός δεν είναι ο άνθρωπος που οι άλλοι τον νομίζουν για καλό, όπως άγιος δεν είναι ο άνθρωπος που πλανά με μεθόδους δαιμονικές αμαθείς και «αγαθούς» χριστιανούς που τον ακολουθούν. Και όμως το φαινόμενο της υστερικής παραποίησης των κριτηρίων είναι δεδομένο στην σύγχρονη πραγματικότητα.

Ένας δάσκαλος είναι καλός όταν τα παιδιά τον συμπαθούν και όχι εάν τα μαθαίνει γράμματα. Ένας πνευματικός πατέρας είναι καλός και «άγιος» όταν «χαϊδεύει» τα πνευματικοπαίδια του και όχι όταν προσπαθεί να τα οδηγήσει στον Χριστό ακόμα και εάν χρειαστεί να γίνει αυστηρός και «κακός».

Τελικά νομίζω ότι όλο αυτό ξεκινά από το ότι χάσαμε γενικότερα τον σκοπό της ζωής μας. Τον στόχο που θα έπρεπε να έχει ο κάθε χριστιανός. Όταν σκοπός μου είναι να αφήσω ένα καλό όνομα πίσω μου, όταν σκοπός μου είναι να γίνω καλός άνθρωπος ή ακόμα και «άγιος» αλλά όχι με την Χάρη του Θεού αλλά διαμέσου των δικών μου «πνευματικών κατορθωμάτων» τότε η πλάνη έχει πάρει την θέση του κοινού νου, και η παραφροσύνη την θέση της σωφροσύνης.

Όταν οι πολιτικοί θα πάψουν να ζουν με το άγχος των ψήφων τότε και μόνο τότε κάποιες από τις ιδέες τους θα γίνουν πράξεις και θα πάψουν να προβάλλουν ουτοπικές ιδεολογίες «για τα μάτια του κόσμου».

Όταν οι «έχοντες εξουσία» θα πάψουν να επιζητούν περισσότερη εξουσία ή διατήρηση αυτής που έχουν ίσως τότε θα πάψουν και οι πόλεμοι.

Όταν οι άνθρωποι θα πάψουν να ζουν με την ελπίδα ότι κάποια μέρα ίσως γίνουν «κάποιοι» τότε και μόνο τότε η Χάρις του Θεού θα εισέλθει στην ζωή τους.

Όταν οι χριστιανοί θα πάψουν να ζουν σκανδαλιζόμενοι από τους άλλους τότε και μόνο τότε το «Σκάνδαλο του Σταυρού» θα τους αγγίξει.

Όταν ο κόσμος θα πάψει να ζητά... τότε και μόνο τότε θα μπορέσει να δώσει.

Όταν οι άνθρωποι θα πάψουν να διεκδικούν τότε και μόνο τότε θα μπορέσουν να αγαπήσουν.

αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr